

Ő MONDTA

Színfolt

Remekül szórakoztunk, miközben a Tölgyessy Péterrel készített interjút olvastuk a Világban (90/7.). Megtudhattuk például **Eörsi Istvánról**, „kiváló író, színfolt a szövetségben”, s bár Tamás Gáspár Miklós nem színfolt, ámde ő is „kiváló esszéista, nagyon jó szónok”. A baj csak az, hogy nem áll mögöttük „nagy politikai bázis”, azaz T. P. — aki mögött, vélhetően áll ilyen bázis — nyugodtan nevezheti akár színfoltnak is párttársait, akik amúgy kiválóak íróknak, esszéistának, de... Ez azonban a Szabad Demokraták Szövetségének belügye.

Amint az is belügy — bár van némi kozmaszaga az öndicséretnek —, ha úgy vélik, következetességük „rajtunk kívül talán csak a Fideszben van meg,” s ha évés közben jön meg az étvágy, mert T. P. szerint „...az ország első pártja is lehetünk.” S már ennek a lehetséges első pártnak az öntudata csendül ki vajon T. P. azon meghökkentő állításából, ami szerint a mostani választási kampányban „a lényeges pártok nem tudják kellő terjedelemben elmondani véleményüket.” Képzeljük el, amikor ma már a vizcsapból is a politikai szövegek folynak, mi lenne — tv-ben, rádióban, sajtóban, gyűléseken, bárhol — a „kellő terjedelem?”

Jobb ezt még elképzelni se, nemhogy átélni! Az SZDSZ ügyvivője azonban nem kíváncsi arra, ki mit gondol a kellő terjedelemtől, avagy éppen pártja anyagi helyzetéről, kijelentette ugyanis, „mi kifejezetten szegény párt vagyunk.” Igaz, „kaptunk némi támogatást külföldi magyaroktól, talán kapunk majd külföldi pártoktól is”, ám „gazdagságunk látzata” ne tévesszen meg senkit. A három oldalt elfoglaló interjúból megtudhattuk azt is, „az állampolgárrá válás megrendítő élménye elmaradt”, mert „ezt az érzést csak a népszavazás adhatta volna meg.” Ha viszont T. P. szerint — avagy az egész SZDSZ szerint? — nem váltunk állampolgárrá, akkor milyen minőségben voksolunk majd?! Mi leszünk a színfalak, akarjuk mondani, a színfoltok?!

KLIENS